BENDROJO TEISMO (šeštoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. rugsėjo 23 d.*

„SVKI — Reglamentas (EB) Nr. 2494/95 — Suderinti vartotojų kainų indeksai pagal pastovius mokesčių tarifus (SVKI pagal PMT) — Reglamentas (ES) Nr. 119/2013 — Savininkų užimtų būstų kainų indeksai — Reglamentas (ES) Nr. 93/2013 — Eurostatas — Komiteto procedūra — Įgyvendinimo priemonės — Reguliavimo procedūra su tikrinimu“

Sujungtose bylose T-261/13 ir T-86/14

Nyderlandų Karalystė, atstovaujama M. Bulterman ir J. Langer, o byloje T-261/13 – ir B. Koopman,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą M. Clausen ir P. van Nuffel,

atsakovę,

byloje T-261/13 dėl prašymo iš pradžių panaikinti 2013 m. vasario 11 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 119/2013, kuriuo dėl suderintų vartotojų kainų indeksų pagal pastovius mokesčių tarifus nustatymo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2214/96 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų: SVKI subindeksų perdavimas ir platinimas (OL L 41, p. 1), ir subsidiariai panaikinti Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punktą, o byloje T-86/14 dėl prašymo iš pradžių panaikinti 2013 m. vasario 1 d. Komisijos reglamentą (ES) Nr. 93/2013, kuriuo dėl savininkų užimtų būstų kainų indeksų nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo taisyklės (OL L 33, p. 14), ir subsidiariai panaikinti Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalį

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Frimodt Nielsen, teisėjai F. Dehousse (pranešėjas), I. Wiszniewska-Białecka, A. M. Collins ir I. Ulloa Rubio,

posėdžio sekretorius J. Plingers, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. vasario 27 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

Teisinis pagrindas ir nagrinėjamų ieškinių dalykas

Teisės aktai, nustatantys Europos Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką

1 Remiantis EB 202 straipsniu 1999 m. birželio 28 d. buvo priimtas Tarybos sprendimas 1999/468/EB, nustatantis Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką (OL L 184, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 124). Šis sprendimas buvo iš dalies pakeistas 2006 m. liepos 17 d. Tarybos sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, p. 11), kurio 1 straipsnio 7 punktu nustatyta reguliavimo procedūra su tikrinimu (Sprendimo 1999/468 naujas 5a straipsnis).

2 Iš dalies pakeisto Sprendimo 1999/468 7a konstatuojamoji dalis suformuluota taip:

„Reguliavimo procedūrą su tikrinimu būtina taikyti bendro pobūdžio priemonėms, skirtoms iš dalies pakeisti neesmines pagrindinio dokumento, priimto laikantis [EB] 251 straipsnyje nurodytos tvarkos, nuostatas, *inter alia*, išbraukiant kai kurias tokias nuostatas arba įrašant naujas neesmines nuostatas. Ši procedūra turi sudaryti sąlygas dviem teisės aktų leidimo institucijoms patikrinti tokias priemones prieš jas patvirtinant. Tokio teisės akto esmines nuostatas iš dalies keisti gali tik teisės aktų leidėjas remdamasis Sutartimi.“

3 Iš dalies pakeisto Sprendimo 1999/468 2 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Kai pagrindiniame dokumente, priimtame laikantis [EB] 251 straipsnyje nurodytos tvarkos, numatyta patvirtinti bendro pobūdžio priemones, skirtas iš dalies pakeisti neesmines to dokumento nuostatas, *inter alia*, išbraukiant kai kurias tokias nuostatas arba įrašant naujas neesmines nuostatas, tokios priemonės patvirtinamos taikant reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“

4 Reguliavimo procedūros su tikrinimu (toliau – RPST) vykdymas reglamentuojamas pagal iš dalies pakeisto Sprendimo 1999/468 5a straipsnį. Vykdant šią procedūrą dalyvauja iš valstybių narių atstovų sudarytas Reguliavimo procedūros su tikrinimu komitetas, kuriam pirmininkauja Europos Komisijos atstovas. Komisijos atstovas pateikia komitetui priemonių, kurių turi būti imamasi, projektą. Komitetas pareiškia savo nuomonę dėl šio projekto (5a straipsnio 1 ir 2 dalys). Tolesnė procedūra skiriasi atsižvelgiant į tai, ar numatytos priemonės atitinka komiteto nuomonę (5a straipsnio 3 dalis), ar neatitinka minėtos nuomonės, arba atsižvelgiant į tai, kad šis komitetas nepareiškė savo nuomonės (5a straipsnio 4 dalis). Bet kuriuo atveju iš dalies pakeisto Sprendimo 1999/468 5a straipsnyje numatytoje taikytinoje procedūroje dalyvauja Europos Sąjungos Taryba ir Europos Parlamentas, kurie gali prieštarauti priemonių projektui.

5 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, p. 13), 12 straipsnyje nustatyta, kad Sprendimas 1999/468 yra panaikinamas, tačiau šio sprendimo 5a straipsnio poveikis išlieka galiojančiuose pagrindiniuose teisės aktuose, kuriuose pateikiama nuoroda į šį straipsnį.

Kainų indeksus reglamentuojantys teisės aktai

Reglamentas (EB) Nr. 2494/95

6 Siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga galėtų remtis palyginamaisiais vartotojų kainų indeksais valstybėse narėse, 1995 m. spalio 23 d. Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų (OL L 257, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 39). Šis reglamentas, susijęs su suderintais vartotojų kainų indeksais (toliau – SVKI), buvo iš dalies pakeistas 2009 m. birželio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 596/2009 dėl kai kurių teisės aktų, kuriems galioja Sutarties 251 straipsnyje nustatyta tvarka, nuostatų, susijusių su reguliavimo procedūra su tikrinimu, suderinimo su Tarybos sprendimu 1999/468/EB (Suderinimas su reguliavimo procedūra su tikrinimu – Ketvirta dalis) (OL L 188, p. 14).

7 Iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnyje „Palyginamumas“ numatyta:

„SVKI laikomi palyginamais, jei jie atspindi tik [valstybių] kainų pokyčių arba vartojimo struktūrų skirtumus.

SVKI nelaikomi palyginamais, jei skiriasi juos apibrėžiant ir sudarant vartojamos skirtingos sąvokos, taikomi metodai ar praktika.

Komisija (Eurostatas) priima taisykles, kurių reikia laikytis siekiant užtikrinti SVKI palyginamumą. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“

8 Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio „Tvarkaraštis ir nukrypimai nuo jo“ 3 dalyje nustatyta:

„Komisija priima šio reglamento įgyvendinimo priemones, būtinas SVKI palyginamumui užtikrinti, jų patikimumui ir tinkamumui išlaikyti ir pagerinti. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu. Komisija prašo ECB pateikti nuomonę dėl priemonių, kurias ji planuoja pateikti komitetui.“

9 Reglamento Nr. 2494/95 9 straipsnyje „Rezultatų parengimas“ numatyta:

„Valstybės narės apdoroja surinktus duomenis SVKI sudaryti, kuris turi būti Laspeireso tipo indeksas, apimantis visas kategorijas pagal tarptautinį COICOP klasifikatorių (Individualaus vartojimo išlaidų pagal paskirtį klasifikatorių), kurį Komisija pritaiko, kad būtų sudaromi palyginami SVKI. Ta pačia tvarka nustatomi metodai, tvarka ir formulė, skirti užtikrinti, kad būtų laikomasi palyginamumo reikalavimų. Šios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant, patvirtinamos pagal 14 straipsnio 3 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.“

10 Reglamento Nr. 2494/95 14 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468 <...> 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnio nuostatas.“

Reglamento Nr. 2494/95 įgyvendinimo priemonės byloje T-261/13

11 Be 1996 m. rugsėjo 9 d. Reglamento (EB) Nr. 1749/96 dėl pradinių Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo priemonių (OL L 229, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 45), Komisija 1996 m. lapkričio 20 d. priėmė Reglamentą (EB) Nr. 2214/96 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų: SVKI subindeksų perdavimas ir platinimas

(OL L 296, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 10 sk., 1 t., p. 53); šis reglamentas buvo kelis kartus keičiamas, o paskutiniai pakeitimai padaryti 2013 m. vasario 11 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 119/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 2214/96 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų: SVKI subindeksų perdavimas ir platinimas (OL L 41, p. 1).

12 Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 1 punktu į Reglamento Nr. 2214/96 2 straipsnį įtraukta antra pastraipa, kurioje numatyta, kad „suderinti vartotojų kainų indeksai pagal pastovius mokesčių tarifus“ [(toliau – SVKI pagal PMT)] yra indeksai, pagal kuriuos vertinami vartotojų kainų pokyčiai, neatsižvelgiant į produktams taikomų mokesčių pokyčius per tą patį laikotarpį.

13 Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punktu Reglamento Nr. 2214/96 3 straipsnis pakeistas taip:

„1. Valstybės narės kas mėnesį rengia ir Komisijai (Eurostatui) teikia visus subindeksus (I priedas), kurių svoris sudaro daugiau kaip vieną tūkstantąją visų SVKI aprėpiamų išlaidų. Kartu su kiekvienų metų sausio mėn. indeksu valstybės narės Komisijai (Eurostatui) pateikia atitinkamą informaciją apie svorius.

2. Be to, valstybės narės kas mėnesį rengia ir Komisijai (Eurostatui) teikia tuos pačius subindeksus, apskaičiuotus pagal pastovius mokesčių tarifus (SVKI pagal PMT). Glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija (Eurostatas) nustato metodines gaires, pagal kurias apskaičiuojami SVKI pagal PMT ir subindeksai. Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija (Eurostatas) atnaujina susijusią metodiką, laikydamasi Europos statistikos sistemos komiteto patvirtintos procedūrinės tvarkos.

3. Indeksai teikiami laikantis Komisijos (Eurostato) nustatytų duomenų ir metaduomenų teikimo standartų ir procedūrų.“

Reglamento Nr. 2494/95 įgyvendinimo priemonės byloje T-86/14

14 2013 m. vasario 1 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 93/2013, kuriuo dėl savininkų užimtų būstų kainų indeksų nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo taisyklės (OL L 33, p. 14).

15 Reglamento Nr. 93/2013 1 straipsnyje teigiama, jog „siekiant, kad <…> (SVKI) būtų aktualesni ir geriau palyginami, šiuo reglamentu nustatomi savininkų užimtų būstų kainų indeksai“.

16 Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnyje „Metodinis vadovas“ numatyta:

„1. Komisija (Eurostatas), glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, parengia vadovą, kuriame išdėstoma pagal šį reglamentą nustatytų savininkų užimtų būstų ir būstų kainų indeksų metodinė sistema (toliau – SUB BKI vadovas). Tinkamai pagrįstais atvejais Komisija (Eurostatas) atnaujina vadovą pagal ESS komiteto patvirtintą tvarką.

2. Rengiant savininkų užimtų būstų ir būstų kainų indeksus taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 223/2009 12 straipsnio 1 dalyje nurodyti kokybės kriterijai.

3. Valstybės narės Komisijos (Eurostato) prašymu jai pateikia reikalingą informaciją, kad būtų galima įvertinti savininkų užimtų būstų ir būstų kainų indeksų atitiktį šio reglamento nuostatoms.“

17 Reglamento Nr. 93/2013 5 straipsnio 1 dalyje numatyta „valstybės narės pagal SUB BKI vadovą rengia 3 straipsnyje nurodytų kategorijų kainų indeksus ir teikia juos Komisijai (Eurostatui).“

Statistikos sritį reglamentuojantys teisės aktai

18 2009 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 223/2009 dėl Europos statistikos, panaikinantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 1101/2008 dėl konfidencialių statistinių duomenų perdavimo Europos Bendrijų statistikos tarnybai, Tarybos reglamentą (EB) Nr. 322/97 dėl Bendrijos statistikos ir Tarybos sprendimą 89/382/EEB, Euratomas, įsteigiantį Europos Bendrijų statistikos programų komitetą (OL L 87, p. 164), numato, kad reikia stiprinti valdžios institucijų, kurios prisideda prie Europos statistikos tobulinimo, rengimo ir sklaidos, bendradarbiavimą ir koordinavimą (1 konstatuojamoji dalis), o tam, kad būtų labiau pasitikima Europos statistika, nacionalinės statistikos institucijos kiekvienoje valstybėje narėje ir Sąjungos statistikos institucija – Komisijoje turėtų vadovautis profesiniu nepriklausomumu ir užtikrinti nešališkumą bei aukštą kokybę rengiant Europos statistiką (20 konstatuojamoji dalis).

19 Reglamento Nr. 223/2009 6 straipsnyje nurodyta:

„1. [Sąjungos] statistikos institucija, Komisijos paskirta Europos statistikai tobulinti, rengti ir skleisti, šiame reglamente vadinama „Komisija (Eurostatas)“.

2. [Sąjungos] lygmeniu Komisija (Eurostatas) užtikrina, kad Europos statistika būtų rengiama pagal nustatytas taisykles ir statistikos principus. Šiuo atžvilgiu ji yra visiškai atsakinga už sprendimus dėl procesų, statistikos metodų, standartų ir procedūrų, taip pat dėl skelbiamos statistikos turinio ir laiko.

<…>“

20 Reglamento Nr. 223/2009 12 straipsnyje visų pirma numatyta: „siekiant užtikrinti kokybiškus rezultatus, Europos statistika tobulinama, rengiama ir skleidžiama remiantis vienodais standartais ir suderintais metodais.“

21 2012 m. rugsėjo 17 d. Komisijos sprendimo 2012/504/ES dėl Eurostato (OL L 251, p. 49) 3 straipsnyje įtvirtinama, kad Eurostatas (Europos Sąjungos statistikos tarnyba) – tai Sąjungos statistikos institucija, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 223/2009 6 straipsnio 1 dalyje ir apibrėžiama kaip Komisijos tarnyba, kuriai vadovauja generalinis direktorius. Jos užduotys – tai Europos statistikos plėtojimas, rengimas ir sklaida, todėl Sprendimo 2012/504 6 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad Eurostatas visų pirma rengia statistikos standartus, metodus ir procedūras ir skatina juos taikyti.

22 Sprendimo 2012/504 7 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „tik Eurostato generalinis direktorius yra atsakingas už su Europos statistika susijusius procesus, statistikos metodus, standartus ir procedūras arba statistikos pranešimų turinį bei skelbimo laiką, laikantis Europos statistikos programos ir metinės darbo programos“. Be to, patikslinama, kad „vykdydamas šias statistikos užduotis Eurostato generalinis direktorius veikia nepriklausomai“ ir „nesiekia gauti ir nevykdo Sąjungos institucijų ar įstaigų, valstybių narių vyriausybių ar bet kokių kitų institucijų, įstaigų, tarnybų ar subjektų nurodymų“.

Dėl nagrinėjamų ieškinių dalyko

23 Kaip matyti iš pirmiau išdėstyto teisinio pagrindo, Reglamentu Nr. 2494/95 nustatomi statistikos pagrindai, būtini palyginamiesiems vartotojų kainų indeksams apskaičiuoti Sąjungos lygiu. Siekiant užtikrinti indeksų palyginamumo reikalavimus, buvo priimti įvairūs reglamentai, įskaitant ir šioje byloje nagrinėjamus reglamentus Nr. 119/2013 ir 93/2013.

24 Nyderlandų Karalystė nurodo, kad šių reglamentų rengimo metu ji prieštaravo jų priėmimui. Iš tiesų, ji pareiškė, jog Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punkte ir Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalyje nenumatyta, kad gairės ir vadovas, kuriuose nustatomos taikomos metodikos, kaip ir

įgyvendinimo priemonės, turi būti priimami pagal reguliavimo procedūrą su tikrinimu, nepaisant to, kad jų esmė ir tikslas yra būtent užtikrinti SVKI palyginamumą bei išlaikyti ir pagerinti jų patikimumą ir tinkamumą pagal Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečią pastraipą ir 5 straipsnio 3 dalį.

25 Taigi, šie ieškiniai pareikšti dėl Reglamento Nr. 119/2013 ir Reglamento Nr. 93/2013.

Procesas ir šalių reikalavimai

26 Dokumentais, pateiktais atitinkamai 2013 m. gegužės 3 d. ir balandžio 25 d., Nyderlandų Karalystė pareiškė ieškinius.

27 2014 m. kovo 5 d. Komisija paprašė sujungti bylas T-261/13 ir T-86/14. 2014 m. kovo 10 d. Nyderlandų Karalystė nurodė neprieštaraujanti bylų sujungimui. 2014 m. gruodžio 10 d. Bendrojo Teismo šeštosios išplėstinės kolegijos pirmininko nutartimi buvo nuspręsta sujungti bylas T-261/13 ir T-86/14 tam, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis ir priimamas galutinis sprendimas pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 50 straipsnį.

28 Vykdant proceso organizavimo priemones šalių buvo paprašyta raštu atsakyti į tam tikrus Bendrojo Teismo klausimus.

29 2015 m. vasario 27 d. posėdyje buvo išklausyti šalių žodiniai paaiškinimai ir atsakymai į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.

30 Nyderlandų Karalystė Bendrojo Teismo prašo:

— byloje T-261/13 iš pradžių panaikinti Reglamentą Nr. 119/2013 ir, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punktą,

— byloje T-86/14 iš pradžių panaikinti Reglamentą Nr. 93/2013 ir, nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalį,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

31 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

— atmesti ieškinius,

— priteisti iš Nyderlandų Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

32 Pirmiausia, Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad buvo pažeista Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalis ir ESS 13 straipsnio 2 dalis, nes ne Komisija, o Eurostatas nurodytas kaip institucija, kuri parengia ir atnaujina gaires ir vadovą, kurie yra laikomi teisiškai privalomais aktais (pirmasis ir antrasis ieškinio pagrindai byloje T-261/13 ir pirmasis ieškinio pagrindas byloje T-86/14). Antra, subsidiariai ji nurodo, kad buvo pažeista SESV 338 straipsnio 1 dalis, nes SVKI pagal PMT nustatomi remiantis gairėmis, o ne viena iš SESV 288 straipsnyje nurodytų teisinių priemonių (trečiasis ieškinio pagrindas byloje T-261/13 ir antrasis ieškinio pagrindas byloje T-86/14). Trečia, jei šis pagrindas būtų atmestas, ji remiasi Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 3 dalies, siejamų su Sprendimo 1999/468 5a straipsniu, pažeidimu, nes turėjo būti numatyta RPST (ketvirtasis ieškinio pagrindas byloje T-261/13 ir trečiasis ieškinio pagrindas byloje T-86/14). Ketvirta, jei ir šis pagrindas būtų atmestas, ji remiasi SESV 291 straipsnio, siejamo su Reglamentu Nr. 182/2011, pažeidimu, nes

gairių nustatymas ir atnaujinimas turėjo būti vykdomas pagal vieną iš Reglamente Nr. 182/2011 numatytų procedūrų (penktasis ieškinio pagrindas byloje T-261/13 ir ketvirtasis ieškinio pagrindas byloje T-86/14).

33 Komisija remiasi prielaida, kad nagrinėjamos metodikos nėra teisiškai privalomi aktai. Ji tvirtina, kad tai nėra įgyvendinimo priemonės, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalį arba apskritai pagal SESV 291 straipsnį. Jos teigimu, šie dokumentai yra administracinio bendradarbiavimo tarp Sąjungos statistikos tarnybos ir nacionalinių statistikos institucijų dalis, todėl jie galėjo būti rengiami kaip gairės ir priimami nesilaikant RPST. Ji prašo atmesti visus nurodytus pagrindus.

34 Iš pradžių Bendrasis Teismas atkreipia dėmesį į tai, kad iš tikrųjų Nyderlandų Karalystės pateiktais pagrindais siekiama panaikinti Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punktą ir Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalį, kurių pagrindu Eurostatas, glaudžiai bendradarbiaudamas su valstybėmis narėmis, privalo parengti ir atnaujinti kainų indeksų skaičiavimo metodikas. Be to, per posėdį Nyderlandų Karalystė patvirtino, kad ieškinys byloje T-261/13 turi būti laikomas ieškiniu, pareikštu tik dėl Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punkto panaikinimo, o ieškinys byloje T-86/14 – pareikštas tik dėl Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalies panaikinimo; tai buvo pažymėta posėdžio protokole. Todėl darytina išvada, kad nagrinėjamais ieškiniais iš tikrųjų siekiama tik Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punkto ir Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalies panaikinimo.

35 Bendrasis Teismas mano, kad reikia išnagrinėti ieškinio pagrindus, susijusius su Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 3 dalies, siejamų su Sprendimo 1999/468 5a straipsniu, pažeidimu, nes turėjo būti laikomasi RPST (ketvirtasis pagrindas byloje T-261/13 ir trečiasis pagrindas byloje T-86/14).

36 Šiuo klausimu Nyderlandų Karalystė tvirtina, kad pagal Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalį ir 14 straipsnio 3 dalį reikalaujama vykdyti RPST priimant šio reglamento įgyvendinimo priemones ir jas įgyvendinančias priemones. Taigi, jos manymu, ginčijamos nuostatos, numatančios, kad Eurostatas nustato metodikas, kurias atnaujindamas neprivalo taikyti RPST, kenkia Sąjungos „institucinei pusiausvyrai“ ir todėl turi būti panaikintos.

37 Komisija savo ruožtu teigia, kad nagrinėjamos metodikos nėra teisiškai privalomos įgyvendinimo priemonės, kaip jos suprantamos pagal Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalį, ir todėl neturi būti priimamos laikantis RPST, kuri, be kita ko, nėra tinkama rengti gairių nustatymui būtiną administracinio bendradarbiavimo procedūrą. Jos nuomone, tuo atveju, kai priimamas teisiškai neprivalomas įgyvendinimo dokumentas, negali būti kalbos apie reikalavimą įgyvendinti teisės aktą vienodomis sąlygomis. Be to, neprivalomo pobūdžio aktu negalima nustatyti vienodų įgyvendinimo sąlygų.

38 Bendrasis Teismas primena, kad Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečioje pastraipoje ir 5 straipsnio 3 dalyje (žr. šio sprendimo 7 ir 8 punktus), siejamose su to paties reglamento 14 straipsnio 3 dalimi (šio sprendimo 10 punktas), numatyta, kad, vykdydama RPST, Komisija patvirtina įgyvendinimo priemones, būtinas SVKI palyginamumui užtikrinti. Reglamento Nr. 2494/95 9 straipsnyje, susijusiame su rezultatų parengimu, taip pat numatyta taikyti RPST siekiant nustatyti metodus, tvarką ir formules, skirtus tam, kad būtų užtikrinamas palyginamumo reikalavimų laikymasis (šio sprendimo 9 punktas).

39 Vykdydama RPST Komisija priėmė reglamentus Nr. 119/2013 ir 93/2013, kaip Reglamentą Nr. 2494/95 įgyvendinančias priemones.

40 Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punkte ir Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Komisija (Eurostatas) nustato nagrinėjamų indeksų, t. y. SVKI pagal PMT ir savininkų užimtų būstų kainų indeksų (toliau – SUBKI), skaičiavimo metodikas, glaudžiai bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis ir todėl netaikydama RPST.

41 Taigi atsižvelgiant į Nyderlandų Karalystės pateiktus pagrindus, susijusius su RPST netaikymu, kyla klausimas, ar Komisija tinkamai įgyvendino Reglamentą Nr. 2494/95, kai ginčijamomis nuostatomis suteikė Eurostatui teisę nustatyti ir atnaujinti indeksų skaičiavimo metodikas netaikant RPST.

42 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas primena, kad SESV 291 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad kai teisiškai privalomi Sąjungos teisės aktai turi būti įgyvendinti vienodomis sąlygomis, tokiais aktais suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai Komisijai.

43 Iš teismo praktikos matyti, kad kai Komisijai suteikiami įgyvendinimo įgaliojimai pagal SESV 291 straipsnio 2 dalį, ji turi nustatyti pagal teisėkūros procedūrą priimto akto turinį siekdama užtikrinti, kad toks aktas bus įgyvendintas vienodomis sąlygomis visose valstybėse narėse (2014 m. kovo 18 d. Sprendimo *Komisija / Parlamentas ir Taryba*, C-427/12, Rink., EU:C:2014:170, 39 punktas ir 2014 m. spalio 15 d. Sprendimo *Parlamentas / Komisija*, C-65/13, Rink., EU:C:2014:2289, 43 punktas).

44 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos aišku, kad Komisijos įgyvendinimo įgaliojimai, kurių ribos nustatomos visų pirma pagal bendruosius pagrindinius nagrinėjamo teisės akto tikslus, suteikia jai teisę imtis visų pagrindiniam teisės aktui įgyvendinti būtinų arba naudingų taikymo priemonių, jeigu jos neprieštarauja šiam teisės aktui (žr. 43 punkte minėto Sprendimo *Parlamentas / Komisija*, EU:C:2014:2289, 44 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

45 Todėl turi būti laikoma, kad Komisija patikslina pagal teisėkūros procedūrą priimtą aktą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 43 punkte nurodytą teismo praktiką, jei jos priimto įgyvendinimo akto nuostatos, pirma, atitinka pagal teisėkūros procedūrą priimto akto bendruosius pagrindinius tikslus ir, antra, yra būtinos arba naudingos tam aktui įgyvendinti (šiuo klausimu žr. 43 punkte minėto Sprendimo *Parlamentas / Komisija*, EU:C:2014:2289, 46 punktą).

46 Šiuo atveju dėl siekiamų bendrųjų tikslų reikia priminti, kad, norint sukurti ekonominę ir pinigų sąjungą ir užtikrinti aukštą kainų stabilumo laipsnį, infliacijos lygis turi būti skaičiuojamas taikant vartotojų kainų indeksą palyginamuoju tikslu, atsižvelgiant į nacionalinių apibrėžčių skirtumus (Reglamento Nr. 2494/95 pirma ir antra konstatuojamosios dalys). Taigi taikomų teisės aktų tikslas – sukurti statistinius pagrindus, būtinus palyginamiesiems vartotojų kainų indeksams skaičiuoti Sąjungos lygiu, siekiant nustatyti pinigų politikos valdymui reikalingus patikimus infliacijos matavimo būdus. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 2494/95 trečioje konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad fiskalinėms ir pinigų institucijoms, makroekonominiams ir tarptautiniams infliacijos palyginimams reikia reguliarių ir savalaikių vartotojų kainų indeksų, kurie skirtųsi nuo nacionaliniams ir mikroekonominiams tikslams sudaromų indeksų.

47 Taigi, šiais ieškiniais ginčijamose nuostatose numatyta priimti metodikas, laikomas priemonėmis, kurios yra būtinos arba naudingos siekiant vienodomis sąlygomis įgyvendinti Reglamentą Nr. 2494/95. Iš tikrųjų, šių metodikų nuostatos yra skirtos sąvokoms, metodams ir praktikai, leidžiantiems SVKI laikyti palyginamais, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio antrą pastraipą (šio sprendimo 7 punktas), nustatyti, todėl šios nuostatos yra neatsiejama dalis taisyklių, kurių reikia laikytis siekiant užtikrinti SVKI palyginamumą, kaip numatyta Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečioje pastraipoje ir 5 straipsnio 3 dalyje.

48 Taigi, šios metodikos – tai įgyvendinimo priemonės, kurių turi būti laikomasi siekiant užtikrinti taikomų reglamentų veiksmingumą ir SVKI palyginamumą. Todėl, kaip ir reglamentai Nr. 93/2013 ir 119/2013, nagrinėjamos metodikos yra Reglamento Nr. 2494/95 įgyvendinimo

priemonės, būtinos SVKI palyginamumui užtikrinti, jų patikimumui ir tinkamumui išlaikyti ir pagerinti, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečią pastraipą ir 5 straipsnio 3 dalį.

49 Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad taisyklės, susijusios su Sąjungos institucijų pozicijos formavimu, yra įtvirtintos Sutartyje ir jų negali nustatyti nei valstybės narės, nei pačios institucijos. Jei institucijai būtų pripažinta galimybė nustatyti antrinius teisinius pagrindus, kurie apsunkintų ar supaprastintų akto priėmimo tvarką, vadinasi, jai būtų suteikti teisės aktų leidybos įgaliojimai, kurie viršija numatytus Sutartyje. Tai reikštų, kad jai leidžiama pažeisti institucinės pusiausvyros principą, pagal kurį kiekviena institucija vykdo savo įgaliojimus nepažeisdama kitų institucijų įgaliojimų (pagal analogiją žr. 2008 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Parlamentas / Taryba*, C-133/06, Rink., EU:C:2008:257, 54–57 punktus).

50 Tai leidžia manyti, jog ginčijamose nuostatose turėjo būti numatyta, kad priimant būtinas įgyvendinimo priemones turi būti taikoma RPST, kaip nustatyta Reglamente Nr. 2494/95.

51 Komisijos argumentai nepaneigia šios išvados.

52 Pirma, Komisija teigia, kad pagal SESV 288 straipsnį teisės aktais nelaikomos nagrinėjamos metodikos nėra teisiškai privalomos įgyvendinimo priemonės, todėl neturi būti nustatomos laikantis RPST.

53 Vis dėlto reikia pažymėti, kad šios metodikos yra skirtos esamiems reglamentams patikslinti ir papildyti, kiek tai susiję su vartojamomis sąvokomis, metodais ir praktika, siekiant, kad pateikti indeksai atitiktų Reglamento Nr. 2494/95 4 ir 5 straipsniuose nurodytus palyginamumo reikalavimus. Todėl iš esmės jos, kaip ir reglamentai Nr. 93/2013 ir 119/2013, yra laikomos aktais, skirtais pagal teisėkūros procedūrą priimto akto, t. y. Reglamento Nr. 2494/95, turiniui patikslinti tam, kad būtų užtikrintas jo įgyvendinimas vienodomis sąlygomis, taigi, ir SVKI palyginamumas.

54 Šią išvadą, be kita ko, patvirtina su byla susijusios aplinkybės. Iš tikrųjų, kalbant apie SVKI pagal PMT, Reglamente Nr. 119/2013 numatytas tik jų principas, o dėl jų ir subindeksų skaičiavimo pateikiama nuoroda į metodikas, kurias šiuo atveju sudaro 2011 m. nustatyta „susijusi metodika“. Konstatuotina, kad šioje „susijusioje metodikoje“ visų pirma pateikiama informacija apie mokesčių kategorijas, į kurias turi arba neturi būti atsižvelgta, taip pat apie matematines formules ir ataskaitinius laikotarpius. Taigi į šią metodiką įterpti patikslinimai, būtini tam, kad pateikti indeksai atitiktų Reglamento Nr. 2494/95 palyginamumo reikalavimus. Šiuo atžvilgiu ir iš paaiškinimų, Komisijos pateiktų per posėdį, matyti, kad su ataskaitiniu laikotarpiu, į kurį reikia atsižvelgti, arba su mokesčių kategorijomis, kurios neturi būti įtraukiamos į skaičiavimus, susiję aspektai, apibrėžti 2011 m. nustatytoje „susijusioje metodikoje“, yra esminiai indeksų palyginamumo aspektai, kurie turėjo būti įtraukti į Reglamentą Nr. 119/2013.

55 Be to, nagrinėjant su SUBKI susijusį ieškinį T-86/14, iš pačios Reglamento Nr. 93/2013 5 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad SUBKI pateikiami „pagal SUB BKI vadovą“. Taigi, pačiame Reglamento Nr. 93/2013 tekste numatyta, kad valstybės narės ir praktiškai nacionalinės statistikos institucijos, kurios pateikia indeksus, privalo laikytis metodologijos, t. y. užtikrinti taikomų reglamentų įgyvendinimą vienodomis sąlygomis.

56 Nagrinėjamais atvejais darytina išvada, kad, kaip ir reglamentai Nr. 119/2013 ir 93/2013, metodikos, į kurias daroma nuoroda ginčijamose nuostatose, taip pat yra Reglamento Nr. 2494/95 įgyvendinimo priemonės.

57 Reikėtų paminėti, kad šiai išvadai neturi reikšmės tai, kad Eurostatas galėjo parengti nagrinėjamas metodikas.

58 Iš tikrųjų, Eurostatas yra aiškiai įvardytas Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečioje pastraipoje. Nors Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalyje ir 9 straipsnyje nėra aiškiai nurodyta, kad Komisija įpareigojo Eurostatą nustatyti metodiką, vis dėlto tai daryti jam nebuvo uždrausta.

59 Be to, statistikos sritį reglamentuojančiuose teisės aktuose aiškiai numatyta, kad Sąjungos statistikos institucija, Komisijos paskirta Europos statistikai tobulinti, rengti ir skleisti, vadinama „Komisija (Eurostatu)“ ir kad Sąjungos lygmeniu Komisija (Eurostatas) užtikrina, jog Europos statistika būtų rengiama pagal nustatytas taisykles ir statistikos principus. Šiuo klausimu Reglamento Nr. 223/2009 6 straipsnyje numatyta, kad Komisija (Eurostatas) yra visiškai atsakinga už sprendimus dėl procesų, statistikos metodų, standartų ir procedūrų, taip pat dėl skelbiamos statistikos turinio ir laiko. Taikant Reglamentą Nr. 223/2009 Sprendime 2012/504 buvo įtvirtinta, kad Eurostatas – tai Sąjungos statistikos institucija, nurodyta Reglamento (EB) Nr. 223/2009 6 straipsnio 1 dalyje, ir nustatyta, kad tai yra Komisijos tarnyba, kuriai vadovauja generalinis direktorius. Šios statistikos institucijos užduotys – Europos statistikos plėtojimas, rengimas ir sklaida. Tuo tikslu ji visų pirma rengia ir skatina taikyti statistikos standartus, metodus ir procedūras.

60 Daroma išvada, kad Eurostatas, kaip vienas iš generalinių direktoratų, yra laikomas Komisijos tarnyba, kompetentinga rengti nagrinėjamas metodikas.

61 Be to, nėra jokios priežasties abejoti dėl teisiškai neprivalomo administracinio bendradarbiavimo ir Europos bei nacionalinių statistikos specialistų veiklos koordinavimo tarpusavyje reikšmingumo rengiant minėtas metodikas.

62 Vis dėlto, kai per administracinio bendradarbiavimo procedūrą Eurostatas parengia taikytinas taisykles ir įgyvendinimo priemones, kurios patikslina pagal teisėkūros procedūrą priimto akto, t. y. Reglamento Nr. 2494/95, turinį tam, kad būtų užtikrintas šio akto įgyvendinimas vienodomis sąlygomis, ir kurios gali būti būtinos SVKI palyginamumui užtikrinti, Komisija jas privalo priimti taikydama RPST pagal Reglamento Nr. 2494/95 4 straipsnio trečią pastraipą ir 5 straipsnio 3 dalį, siejamas su to paties reglamento 14 straipsnio 3 dalimi.

63 Tačiau ginčijamose nuostatose tokia procedūra nenumatyta.

64 Taigi, šiais ieškiniais ginčijamos nuostatos turi būti panaikintos, nes jose numatyta, kad įgyvendinimo priemonėmis, kaip jos suprantamos pagal Reglamentą Nr. 2494/95, laikomos metodikos yra priimamos netaikant RPST, o tai pažeidžia minėtą reglamentą.

65 Antra, Komisija tvirtina, kad RPST nėra tinkama rengti metodikų nustatymui būtiną administracinio bendradarbiavimo procedūrą.

66 Vis dėlto, įgyvendinimo priemonėmis laikomos metodikos turėjo būti priimtos laikantis Reglamente Nr. 2494/95 nustatytos procedūros, nepriklausomai nuo to, ar ši procedūra tinkama.

67 Šiuo atveju, kaip pažymi Nyderlandų Karalystė, jei Komisija mano, kad ši procedūra yra netinkama, ji privalo keisti Reglamentą Nr. 2494/95. Tai, kad per teismo posėdį Komisija nurodė, jog ji neseniai pateikė pasiūlymą padaryti tokį pakeitimą, neturi reikšmės nagrinėjamoje byloje. Iš esmės Pasiūlymo [dėl] Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl suderintų vartotojų kainų indeksų, kuriuo panaikinamas Reglamentas Nr. 2494/95 (COM 2014/724 *final*), 4 straipsnio 4 dalies formuluotė atrodo aiški. Pagal šią nuostatą siekiant užtikrinti vienodas sąlygas, tinkama palyginamų suderintų indeksų sudarymo metodika nustatoma įgyvendinimo aktais, kurie yra priimami laikantis 11 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros, o šia nuostata daroma nuoroda į Reglamento Nr. 182/2011 5 straipsnį. Vadinasi, šia nuostata patvirtinama, kad metodikos yra įgyvendinimo aktai, kuriuos reikia priimti laikantis atitinkamos procedūros.

68 Trečia, Komisija teigia, kad kai priimamas teisiškai neprivalomas įgyvendinimo dokumentas, nėra būtina, kad teisės aktas būtų įgyvendinamas vienodomis sąlygomis. Be to, neprivalomo pobūdžio aktu negalima nustatyti vienodų įgyvendinimo sąlygų.

69 Tačiau šį argumentą reikia atmesti. Iš tikrųjų, SVKI palyginamumo reikalavimas ir taikomų reglamentų veiksmingumas reiškia, kad turi būti laikomasi ginčijamomis nuostatomis nustatytų metodikų ir kad jos įgyvendinamos vienodomis sąlygomis, siekiant užtikrinti SVKI palyginamumą.

70 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti ketvirtajam ieškinio pagrindui byloje T-261/13 ir trečiajam ieškinio pagrindui byloje T-86/14, kurie yra grindžiami Reglamento Nr. 2494/95 5 straipsnio 3 dalies ir 14 straipsnio 3 dalies, siejamų su Sprendimo 1999/468 5a straipsniu, pažeidimu, nes RPST turėjo būti taikoma priimant nagrinėjamas metodikas, kurios yra laikomos įgyvendinimo priemonėmis, būtinomis SVKI palyginamumui užtikrinti.

71 Atsižvelgiant į tai, Reglamento Nr. 119/2013 1 straipsnio 2 punktas ir Reglamento Nr. 93/2013 4 straipsnio 1 dalis turi būti panaikinti, nesant reikalo nagrinėti kitų ieškinių pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

72 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija bylą pralaimėjo, ji turi padengti Nyderlandų Karalystės patirtas išlaidas pagal jos pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (šeštoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Byloje T-261/13 panaikinti 2013 m. vasario 11 d. Komisijos Reglamento (ES) Nr. 119/2013, kuriuo dėl suderintų vartotojų kainų indeksų pagal pastovius mokesčių tarifus nustatymo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2214/96 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų: SVKI subindeksų perdavimas ir platinimas, 1 straipsnio 2 punktą.**

2. **Byloje T-86/14 panaikinti 2013 m. vasario 1 d. Komisijos Reglamento (ES) Nr. 93/2013, kuriuo dėl savininkų užimtų būstų kainų indeksų nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 2494/95 dėl suderintų vartotojų kainų indeksų įgyvendinimo taisyklės, 4 straipsnio 1 dalį.**

3. **Europos Komisija padengia savo ir Nyderlandų Karalystės patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Frimodt Nielsen Dehousse Wiszniewska-Białecka

Collins Ulloa Rubio

Paskelbta 2015 m. rugsėjo 23 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.